

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาของครูในโรงเรียนในโครงการส่งเสริมและพัฒนาเด็กที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาของครูในโรงเรียนในโครงการส่งเสริมและพัฒนาเด็กที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูที่ได้รับมอบหมายให้สอนวิชาสุขศึกษาในโรงเรียนในโครงการส่งเสริมและพัฒนาเด็กที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 90 คน ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเองเป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและส่งทางไปรษณีย์ ซึ่งได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 82 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 91.11 จากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอส / พี ซี (SPSS/PC + : Statistical Package for the Social Science / Personal Computer) แจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชา
 สุขศึกษาของครูในโรงเรียนในโครงการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษใน
 การเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นครูที่สอนวิชาสุขศึกษาในโครงการ สพพ. จำนวน 82 คน
 เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี จบสาขาวิชาพลศึกษา
 มากที่สุด โดยมีประสบการณ์ในการสอนวิชาสุขศึกษาอยู่ระหว่าง 11 - 15 ปีมากที่สุด ซึ่งเป็น
 ครูที่สอนวิชาสุขศึกษาทั้งในโครงการ สพพ. และในหลักสูตรปกติ โดยสอน 16 - 20 คาบต่อ
 1 สัปดาห์เป็นส่วนใหญ่ และสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มากที่สุด สาเหตุส่วนใหญ่ที่
 สอนวิชาสุขศึกษาให้กับนักเรียนในโครงการ สพพ. เพราะได้รับมอบหมายให้สอน และสอน
 ไปแล้ว 3 รุ่นมากที่สุด นอกจากสอนวิชาสุขศึกษาในวิชาบังคับแก่นแล้ว ครูยังมีหน้าที่อื่น ๆ
 คือสอนวิชาพลศึกษามากที่สุด

2. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาของครูในโรงเรียน ในโครงการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลาย

ผลการศึกษา สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาของครูในโรงเรียน
 ในโครงการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษา
 ตอนปลาย มีดังต่อไปนี้

2.1 ด้านหลักสูตร

ในการชี้แจงรายละเอียด วัตถุประสงค์และนโยบายของโครงการ สพพ. ครูรับรู้โดยผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ โรงเรียนประชุมชี้แจงครูทุกคนมากที่สุด รองลงมาคือ ผู้บริหาร และผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ โรงเรียนร่วมกันประชุมชี้แจงเฉพาะครูที่สอนในโครงการ สพพ.

สำหรับหลักสูตรสุศึกษาที่ใช้ในโครงการ สพพ. ส่วนใหญ่ใช้ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการแต่มีการพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมกับโครงการ สพพ. ซึ่งมีการดำเนินการพัฒนาหลักสูตรโดยครูผู้สอนวิชาสุศึกษาในโครงการ สพพ. แต่ละคนพัฒนาตนเองมากที่สุด รองลงมาคือ ครูผู้สอนวิชาสุศึกษาในโครงการ สพพ. ทุกคนร่วมกันพัฒนา

ด้านการสนับสนุนให้ครูผู้สอนมีความรู้เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาสุศึกษาในโครงการ สพพ. นั้น โรงเรียนสนับสนุนให้ครูเข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรและการทำแผนการสอนร่วมกับกลุ่มโรงเรียนมากที่สุด รองลงมาคือ การจัดหาเอกสารหลักสูตรไว้บริการอย่างเพียงพอ

2.2 ด้านเนื้อหาวิชา

ครูส่วนใหญ่มีการจัดเนื้อหาวิชาของวิชาสุศึกษาในโครงการ สพพ. แตกต่างจากการสอนปกติ ซึ่งลักษณะของความแตกต่างคือ มีการกำหนดเนื้อหาเดิมทั้ง 6 รายวิชา สำหรับเรียนในห้องเรียนและสำหรับศึกษาด้วยตนเอง รองลงมาคือ มีการบูรณาการเนื้อหาวิชาใหม่ทั้ง 6 รายวิชาเพื่อให้เหมาะสมกับเวลาเรียนที่ลดลง

ส่วนการใช้หนังสือเรียนวิชาสุศึกษาในโครงการ สพพ. ครูระบุว่าใช้แบบเรียนของนักเรียนปกติมากที่สุด รองลงมาคือ ครูจัดทำเอกสารประกอบการสอนสำหรับนักเรียนในโครงการ สพพ.

2.3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ครูส่วนใหญ่มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาสุศึกษาในโครงการ สพพ. แตกต่างจากในการสอนปกติ ซึ่งสิ่งที่แตกต่างคือ มีการจัดกิจกรรมให้นักเรียนศึกษาค้นคว้า

ด้วยตนเองมากขึ้น รองลงมาคือ แนะนำแหล่งค้นคว้าเพื่อให้นักเรียนได้ศึกษาด້วยตนเองและการจัดทำใบงานสำหรับกิจกรรมที่ผู้เรียนไปปฏิบัติที่บ้าน

ส่วนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาในโครงการ สพพ. ในเรื่องที่ต้องฝึกทักษะด้านการปฏิบัติ ครูใช้วิธีสรุปเนื้อหาและให้นักเรียนไปศึกษาด້วยตนเองมากที่สุด รองลงมาคือ ครูสาธิตและให้นักเรียนไปฝึกปฏิบัติกันเองนอกเวลาเพื่อลดเวลาที่ใช้ในคาบเรียน สำหรับวิธีการสอนวิชาสุขศึกษาในโครงการ สพพ. ที่ครูใช้มากที่สุด คือ การศึกษาด້วยตนเอง รองลงมาคือ การอภิปรายกลุ่มและการบรรยาย

2.4 ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการ

ครูระบุว่าสื่อการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาในโครงการ สพพ. ไม่แตกต่างจากสื่อการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาในการสอนปกติ

สำหรับวัตถุประสงค์ของการใช้สื่อการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาในโครงการ สพพ. นั้น ครูใช้สื่อเพื่อสร้างความเข้าใจเนื้อหาบทเรียนให้มากขึ้นมากที่สุด รองลงมา คือ ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน และส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์

ส่วนสื่อที่ครูใช้มากที่สุดในการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาในโครงการ สพพ. คือ หนังสือแบบเรียน รองลงมาคือ เอกสาร วารสาร หนังสือพิมพ์และสิ่งพิมพ์ที่เกี่ยวข้องกับวิชาสุขศึกษา ซึ่งสื่อที่ใช้สอนวิชาสุขศึกษาในโครงการ สพพ. เป็นสื่อที่ครูผลิตขึ้นเองมากที่สุด รองลงมาคือ ขอนูเคราะห์จากหน่วยงานต่าง ๆ เช่น โรงพยาบาล

2.5 ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน

ในการวัดและประเมินผลวิชาสุขศึกษาในโครงการ สพพ. โรงเรียนกำหนดคะแนนระหว่างภาคและปลายภาคเป็น 70 : 30 โดยใช้เกณฑ์ของการเรียนปกติในการวัดและประเมินผล และใช้ข้อสอบที่ครูผู้สอนสร้างขึ้นโดยเฉพาะในโครงการ สพพ. เป็นส่วนใหญ่

สำหรับในการวัดและประเมินผลวิชาสุขศึกษาในโครงการ สพพ.กับการวัดและประเมินผลวิชาสุขศึกษาในการเรียนปกติ ครูส่วนใหญ่ระบุว่าไม่แตกต่างกัน และสิ่งที่ครูปฏิบัติมากที่สุดในการวัดและประเมินผลวิชาสุขศึกษาในโครงการ สพพ. คือ แจงวิธีการวัดและประเมินผลให้นักเรียนทราบ รองลงมาคือ มีการวัดและประเมินผลได้ครบตามจุดประสงค์การเรียนรู้

3. ข้อมูลปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาของครูในโรงเรียนในโครงการส่งเสริมและพัฒนาักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผลการศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาของครูในโรงเรียนในโครงการส่งเสริมและพัฒนาักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีดังต่อไปนี้

3.1 โดยส่วนรวมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

3.2 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ยกเว้นปัญหา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีปัญหาอยู่ในระดับมาก

3.2.1 ปัญหาที่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยส่วนรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่เป็นปัญหามากสำหรับครูสุขศึกษา คือ “ไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาของโครงการ สพพ. ให้บรรลุวัตถุประสงค์ทั้ง 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัย” “ครูต้องใ้การสอนแบบบรรยายมากกว่าวิธีอื่น” “ไม่มีเวลาให้นักเรียนฝึกทักษะด้านการปฏิบัติ”

3.2.2 ปัญหาที่อยู่ในระดับน้อย ได้แก่ ปัญหาด้านหลักสูตร ด้านเนื้อหาวิชา ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการ ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียน การสอน

3.2.2.1 ปัญหาด้านหลักสูตร โดยส่วนรวมพบว่า เป็นปัญหาอยู่ในระดับ น้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมากสำหรับครูสุศึกษา คือ “ไม่มีการอบรมหรือจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร และการจัดทำเอกสาร ประกอบหลักสูตรวิชาสุศึกษาในโครงการ สพพ.” “ไม่มีการนิเทศ เพื่อช่วยเหลือครูเมื่อเกิด ปัญหาในการนำหลักสูตรไปใช้” “หลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรสำหรับให้ครูศึกษา ค้นคว้ามีไม่เพียงพอ” นอกนั้นเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

3.2.2.2 ปัญหาในค่านเนื้อหา โดยส่วนรวมพบว่า เป็นปัญหาอยู่ในระดับ น้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมากสำหรับครูสุศึกษา คือ “การเรียนเพิ่มเติมนอกเวลาเพื่อให้ได้เนื้อหาวิชาครอบคลุมตามที่จัดทำได้ยาก” นอกนั้น เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

3.2.2.3 ปัญหาในด้านการใช้สื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการ โดย ส่วนรวมพบว่า เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่เป็นปัญหา อยู่ในระดับมากสำหรับครูสุศึกษา คือ “ครูไม่มีเวลาไปติดต่อแหล่งวิทยาการ” นอกนั้น เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

3.2.2.4 ปัญหาในด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน โดย ส่วนรวมพบว่า เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่เป็นปัญหา อยู่ในระดับมากสำหรับครูสุศึกษา คือ “ขาดคู่มือเพื่อใช้เป็นแนวทางในการวัดและประเมินผล สำหรับวิชาสุศึกษาในโครงการ สพพ.” นอกนั้นเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

4. สรุปสภาพ ปัญหาหรืออุปสรรค และข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการจัดการเรียน การสอนวิชาสุศึกษาของครูในโรงเรียนในโครงการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถ พิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

4.1 ปัญหาหรืออุปสรรคเกี่ยวกับ การจัดการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาของครู ในโรงเรียนในโครงการส่งเสริม และพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (จากแบบสอบถามปลายเปิด) สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

1. ด้านครู

1.1 ครูมีความรู้ความเข้าใจไม่เพียงพอเกี่ยวกับ โครงการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

1.2 ครูผู้สอนไม่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับ การจัดการเรียนการสอน สำหรับนักเรียนในโครงการส่งเสริม และพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทำให้ไม่มีแนวปฏิบัติที่ชัดเจน

1.3 จำนวนคาบเรียนน้อย และถ้าไปตรงกับวันหยุดพิเศษหรือกิจกรรมพิเศษของโรงเรียนจะทำให้เสียคาบเรียนไปซึ่งเป็นสาเหตุให้ครูสอนไม่ทัน

1.4 ครูที่สอนในโครงการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ต้องเตรียมการเรียนการสอนและสื่อ โดยเฉพาะมากกว่าการสอนปกติ แต่ครูยังต้องสอนนักเรียนในชั้นปกติและมีหน้าที่อื่นๆที่ต้องรับผิดชอบ ทำให้ครูไม่มีเวลาเพียงพอในการเตรียมการสอน

1.5 เนื่องจากเวลาเรียนน้อยลง แต่ต้องสอนให้ครบทั้ง 6 รายวิชาตามหลักสูตร ทำให้ครูไม่สามารถสอนให้ได้ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด

1.6 การจัดการเรียนการสอนที่ลดเวลาเรียนลง ต้องใช้สื่อและอุปกรณ์การสอนมากขึ้น แต่โรงเรียนที่อยู่ห่างไกลขาดแหล่งค้นคว้าที่จะใช้ประกอบการจัดทำสื่อ

1.7 หลักสูตรการเรียนการสอนของมัธยมศึกษาตอนปลาย จัดไว้อย่างเหมาะสมแล้วสำหรับการใช้เวลาเรียน 3 ปี

2. ด้านนักเรียน

2.1 นักเรียนมุ่งสนใจวิชาหลักที่ต้องใช้สอบเข้ามหาวิทยาลัย เช่น

วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ มากกว่าวิชาสุศึกษาซึ่งเป็นวิชาที่ไม่ต้องใช้สอบเข้ามหาวิทยาลัย

2.2 เนื่องจากจำนวนคาบเรียนน้อยลงทำให้การเรียนวิชาสุศึกษาในเนื้อหาส่วนที่ต้องการการฝึกปฏิบัติ และการประเมินผลการนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันทำได้ไม่เพียงพอ

2.3 นักเรียนต้องทำรายงานมากและมีใบงานเพิ่มเติมแทบทุกวิชาทำให้เครียดเนื่องจากทำไม่ทันและพักผ่อนไม่เพียงพอ ซึ่งนักเรียนมักจะนำมาปรับทุกข์ในคาบเรียนวิชาสุศึกษาเสมอ ครูผู้สอนจึงไม่สามารถให้งานตามแผนการสอนที่จัดไว้เนื่องจากเกรงว่าจะเป็นการเพิ่มความเครียดให้กับนักเรียนมากยิ่งขึ้น

2.4 ในด้านการวางตัวและการปรับตัว นักเรียนในโครงการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย รู้สึกแปลกแยกจากเพื่อนและสับสนว่าตัวเองจะอยู่รุ่นไหน เพราะเมื่อเรียนถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพื่อนรุ่นเดียวกันที่เรียนในชั้นปกติจะอยู่มัธยมศึกษาปีที่ 5 ส่วนที่กำลังเรียนอยู่มัธยมศึกษาปีที่ 6 ในชั้นเรียนปกติจะเป็นนักเรียนรุ่นที่

4.2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาสุศึกษาของครูในโรงเรียนในโครงการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

1. ด้านครู

1.1 ควรจัดหลักสูตรขึ้นโดยเฉพาะ สำหรับโครงการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

1.2 ควรมีการเตรียมการชี้แจง อบรม ครูผู้ที่ต้องรับผิดชอบการสอนในโครงการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

1.3 กรมวิชาการหรือหน่วยงานพิเศษควรจัดทำ คู่มือการจัดการเรียนการสอนในโครงการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เช่น คู่มือการวัดและประเมินผลเพื่อให้ครูใช้ศึกษาเป็นแนวทางในการปฏิบัติ

1.4 กรมวิชาการหรือหน่วยงานพิเศษควรจัดทำสื่อเฉพาะสำหรับการจัดการเรียนการสอนในโครงการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษา เพื่อสนับสนุนโรงเรียนที่อยู่ไกล

1.5 ควรเพิ่มหน่วยการเรียนวิชาสุขศึกษา จาก 0.5 หน่วยการเรียนเป็น 1 หน่วยการเรียน เพื่อให้จำนวนคาบเรียนเพิ่มมากขึ้น

1.6 ควรจัดวิชาสุขศึกษาเป็นวิชาที่ต้องใช้สอบเข้ามหาวิทยาลัย เพื่อให้ นักเรียนสนใจและเห็นคุณค่ามากยิ่งขึ้น เพราะวิชานี้ช่วยแก้ปัญหาสาธารณสุขของประเทศได้

1.7 ควรจัดนักเรียนไม่เกิน 25 คนต่อ 1 ห้องเรียน เพื่อให้ครูสามารถควบคุมการจัดกิจกรรมได้สมบูรณ์ตามแผนการสอน

2. ด้านนักเรียน

2.1 โครงการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ควรเน้นจัดในเด็กนักเรียนที่เรียนดีแต่ฐานะยากจน เพื่อให้เรียนจบเร็วขึ้นซึ่งเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายของครอบครัว

2.2 ควรให้นักเรียนทุกคนมีโอกาสได้สมัครเข้าเรียน ไม่จำกัดเฉพาะเพียงคนเก่งเท่านั้น

2.3 ไม่ควรจัดให้มีโครงการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพราะมีนักเรียนเรียนกลุ่มน้อยเกินไปไม่คุ้มกับเวลาที่เสียไป ถ้านักเรียนต้องการใช้เวลาในการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเพียง 2 ปี ให้นักเรียนเลือกวิธีการไปสอบเทียบของกรมการศึกษานอกโรงเรียน

การอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการจัดการเรียน การสอนวิชาสุขศึกษาของครูในโรงเรียนในโครงการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถ พิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (สพพ.) ประเด็นที่จะนำมาอภิปรายมีดังนี้

1. ด้านหลักสูตร

ผลการวิจัยพบว่า ครูที่ได้รับการสนับสนุนให้เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการ ใช้หลักสูตรและการทำแผนการสอนร่วมกับกลุ่ม โรงเรียนมีเพียงร้อยละ 45.12 และมีครู ได้รับการนิเทศเพื่อให้คำปรึกษาเมื่อพบปัญหาการนำหลักสูตรไปใช้เพียงร้อยละ 30.58 เท่านั้น ซึ่งนับว่าเป็นการได้รับการสนับสนุนค่อนข้างน้อย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากโครงการ สพพ. เป็นโครงการใหม่ที่อยู่ในระยะเริ่มต้น ศึกษานิเทศก์ที่เป็นคณะกรรมการดำเนินงานในโครงการ ซึ่งมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการ สพพ. เป็นศึกษานิเทศก์ที่อยู่ในส่วนกลาง แต่โรงเรียน ที่สมัครเข้าโครงการ สพพ. มีกระจายอยู่ทั่วประเทศ จึงไม่สามารถจัดการอบรมได้ทั่วถึงทำให้ ครูผู้สอนในโรงเรียนที่มีโครงการ สพพ. บางแห่งอาจยังไม่ได้รับการอบรม ประกอบกับจำนวน ศึกษานิเทศก์มีไม่เพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจฉราลักษณ์ ปิ่นทับทิม (2528) และสุนันท์ เจียรกุล (2536) ที่พบว่า ครูสุขศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้รับการนิเทศจากหน่วยศึกษา นิเทศก์เนื่องจากจำนวนศึกษานิเทศก์ มีน้อยไม่เพียงพอกับครูสุขศึกษา ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึง อาจเป็นสาเหตุให้พบว่า การไม่มีการอบรมหรือจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร และการจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตรวิชาสุขศึกษา และไม่มีการนิเทศช่วยเหลือครูเมื่อเกิด ปัญหาในการนำหลักสูตรไปใช้ เป็นข้อที่เป็นปัญหาระดับมากสำหรับครูสุขศึกษา

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า การจัดหาเอกสารหลักสูตรไว้บริการอย่างเพียงพอ มีเพียงร้อยละ 39.02 เท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นุสรรา โอริคาสะ (2535) ที่พบว่า โรงเรียนมีหลักสูตรและเอกสารหลักสูตรไม่เพียงพอ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัญหา เรื่องดังกล่าวนี้เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นมาช้านานแล้ว แต่ยังไม่ได้รับการแก้ไขจากผู้ที่เกี่ยวข้อง

อย่างจริงจังครูจึงยังคงประสบปัญหาหลากหลายเสมอมา ซึ่งอาจเป็นสาเหตุให้พบว่า หลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรสำหรับให้ครูศึกษาค้นคว้ามีไม่เพียงพอ เป็นปัญหาหาระดับมาก อีกข้อหนึ่งสำหรับครูสุศึกษา

2. ด้านเนื้อหาวิชา

จากผลการวิจัยพบว่า ครูจัดเนื้อหาวิชาของวิชาสุศึกษาในโครงการ สพพ. และในการสอนปกติแตกต่างกัน ส่วนที่แตกต่างคือ มีการกำหนดเนื้อหาเดิมทั้ง 6 รายวิชาสำหรับเรียนในห้องเรียนและสำหรับศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การสอนในโครงการ สพพ. เป็นการสอนที่ต้องลดเวลาเรียนจาก 3 ปีให้เหลือ 2 ปี โดยต้องสอนให้ได้เนื้อหาวิชาครอบคลุมเท่าการสอนปกติครูจึงต้องปรับเนื้อหาวิชาให้เหมาะสมกับเวลาที่ลดลง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อนันต์ ชันวรัญญ์กิจ (2537) ที่พบว่า การจัดทำแผนการสอนและบันทึกการสอนรายวิชาในโครงการ สพพ. แตกต่างจากแผนการสอนและบันทึกการสอนปกติ ส่วนที่แตกต่างคือ การบูรณาการเนื้อหาในกลุ่มเดียวกันและต่างกลุ่มกันเพื่อให้เหมาะสมกับเวลาเรียนที่ลดลง

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า ปัญหาด้านเนื้อหาวิชาโดยส่วนรวมอยู่ในระดับน้อย แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่เป็นปัญหาสำหรับครูสุศึกษา คือ การเรียนเพิ่มนอกเวลาเพื่อให้เนื้อหาครอบคลุมทำได้ยาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ครูสุศึกษาเกรงว่านักเรียนจะเกิดความเครียดจากการมีเวลาไม่เพียงพอ เพราะการเรียนในโครงการ สพพ. นักเรียนต้องใช้เวลาศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองมากขึ้น ถ้าครูจัดสอนนอกเวลาทุกวิชาอาจทำให้นักเรียนไม่มีเวลาเพียงพอในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ ผลสรุปการสำรวจข้อมูลการจัดการเรียนการสอนในโครงการนำร่องในโครงการ สพพ. ของหน่วยศึกษานิเทศก์ (2535) ที่พบว่า การสอนนอกเวลาเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักเรียนเกิดความเครียด และจากข้อมูลการตอบคำถามปลายเปิดเรื่อง ปัญหาหรืออุปสรรคเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาสุศึกษาของครูในโรงเรียนในโครงการ สพพ. ในการทำวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนต้องทำรายงานมากและมีใบงานเพิ่มแทบทุกวิชาทำให้เครียดเนื่องจากการทำไม่ทันและพักผ่อนไม่เพียงพอ ซึ่งนักเรียน

มักจะนำมาปรับทุกข์ในคาบเรียนวิชาสุขศึกษาเสมอ ครูผู้สอนจึงไม่สามารถให้งานตามที่จัดไว้ในแผนการสอน เนื่องจากเกรงว่าจะเป็นการเพิ่มความเครียดให้กับนักเรียนมากยิ่งขึ้น

3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

จากผลการวิจัยพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาในเรื่องที่ต้องฝึกทักษะด้านการปฏิบัติ ครูใช้วิธีสรุปเนื้อหาและให้นักเรียนไปศึกษาด้วยตนเอง อาจเนื่องมาจากครูผู้สอนวิชาสุขศึกษาในโครงการ สพพ. เป็นครูที่ไม่มีวุฒิทางสุขศึกษาโดยตรง ทำให้ไม่มีความชำนาญด้านการสอนวิชาสุขศึกษาในเรื่องที่ต้องฝึกทักษะด้านการปฏิบัติ และจากการวิจัยครั้งนี้พบว่า ครูที่สอนวิชาสุขศึกษาในโครงการ สพพ. ส่วนใหญ่ไม่มีวุฒิทางสุขศึกษาดังนั้น การที่ครูไม่มีวุฒิทางสุขศึกษาแต่ต้องสอนวิชาสุขศึกษา อาจจะทำให้ครูไม่ได้ใช้วิธีการสอนที่จะทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมดังที่ สมจิตต์ สุพรรณทัศน์ (2521) กล่าวไว้ว่า

ครูผู้สอนวิชาสุขศึกษาในโรงเรียนต่าง ๆ ไม่ได้เรียนรู้ทางสุขศึกษาโดยตรง จึงไม่เห็นคุณค่าและความสำคัญของวิชาสุขศึกษา วิธีสอนที่จะทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมก็ทำได้ยาก ซึ่งบางครั้งต้องการให้นักเรียนเห็นของจริงหรือสภาพความเป็นจริงก็ไม่ได้ทำ รวมทั้งการประเมินผลก็ไม่สามารถจัดได้ตามเกณฑ์

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาในโครงการ สพพ. และในการสอนปกติแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากแนวทางการดำเนินงานในโครงการ สพพ. กำหนดไว้อย่างกว้าง ๆ ไว้ว่า ครูผู้สอนจะต้องสอนให้นักเรียนในโครงการ สพพ. มีคุณลักษณะตามที่หลักสูตรต้องการเช่นเดียวกับนักเรียนที่ใช้เวลาเรียนปกติ ดังนั้นครูต้องหารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยตัวเองเพื่อให้นักเรียนเรียนจบภายใน 2 ปี ซึ่งย่อมแตกต่างไปจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในการสอนปกติ ที่กรมวิชาการเป็นผู้จัดทำให้ทั้งเนื้อหาวิชาและเอกสารประกอบ การสอน เช่น คู่มือครูหรือคู่มือการสอน ด้วยเหตุนี้ครูสุขศึกษาในโครงการ สพพ. จึงพบปัญหาโดยส่วนรวมอยู่ในระดับมากในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่เป็นปัญหาในระดับมากสำหรับครูสุศึกษาคือ ครูไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของโครงการ สพพ. ให้บรรลุวัตถุประสงค์ทั้ง 3 ด้าน คือ ทักษะพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากวิชาสุศึกษามีเวลาเรียนน้อยเพียงสัปดาห์ละ 1 คาบ เมื่ออยู่ในโครงการ สพพ. จำนวนคาบเรียนก็ย่อมถูกลดลงไปด้วย ซึ่งทำให้เวลาในการเรียนไม่เพียงพอครั้งที่ สุชาติ โสมประยูร (2515) กล่าวไว้ว่า “วิชาสุศึกษามีเวลาน้อยเพียงสัปดาห์ละ 1 ชั่วโมงเท่านั้นไม่สามารถช่วยให้นักเรียนมีสุนิสัยที่ดีได้ จึงจำเป็นต้องเรียนวิชาสุศึกษาในโอกาสอื่นด้วย”

ปัญหาที่อยู่ในระดับมากอีกเรื่องหนึ่งสำหรับการสอนของครูสุศึกษาในโครงการ สพพ. คือ ครูไม่มีเวลาให้นักเรียนฝึกทักษะด้านการปฏิบัติ ซึ่งการสอนสุศึกษาให้ได้ผลจะต้องมีการฝึกทักษะด้านการปฏิบัติดังที่ ดร. เจอโรเม่ กรอสแมน ผู้เชี่ยวชาญด้านการฝึกอบรมการพัฒนาหลักสูตรสุศึกษาได้ให้ความเห็นไว้ว่า “การเรียนรู้ไม่ควรจำกัดอยู่เฉพาะในทฤษฎี แต่ควรรวมตลอดไปจนถึงการฝึกปฏิบัติจริง เพราะการปฏิบัติจริงจะนำไปสู่การเรียนรู้ในเรื่องของทักษะเช่น ทักษะการประยุกต์” (อ้างถึงใน ชะนวนทอง ธนสุกาญจน์ , 2531) และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประสาท สง่าศิลป์ (2534) ที่พบว่า การเรียนสุศึกษาในทศวรรษหน้าควรเน้นในด้านการปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี แต่การที่ครูไม่มีเวลาให้นักเรียนฝึกทักษะด้านการปฏิบัติ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูผู้สอนไม่มีวุฒิทางสุศึกษาซึ่งทำให้ขาดทักษะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาสุศึกษา จึงให้ความสำคัญกับการสอนทางด้านทฤษฎีมากกว่าด้านปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับ สุวัฒน์ วีระเวเจริญชัย (2521) ที่ได้ให้ความเห็นไว้ว่า

ปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งของความล้มเหลวของงานสุศึกษาในโรงเรียน สืบเนื่องมาจากครูผู้สอนวิชาสุศึกษาไม่มีวุฒิสุศึกษา หรือไม่ได้รับการอบรมสำหรับทำการสอนวิชาสุศึกษาโดยตรง ทำให้ไม่มีความรู้อย่างแท้จริง ไม่เห็นคุณค่าของวิชาสุศึกษา ดังนั้นการสอนให้นักเรียนหรือผู้อื่นเห็นคุณค่าของวิชาสุศึกษาย่อมเป็นไปได้ยาก

สำหรับปัญหาในระดับมากที่พบอีกประการหนึ่งคือ ครูใช้การสอนแบบบรรยายมากกว่าวิธีอื่นซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เกษร ชีวะพฤษ (2522) เบลูจพร สี่รุ่ง (2523)

ฉวีวรรณ ไหวพริบ (2524) และสุจิตรา แสงหิรัญ (2532) ที่พบว่า พฤติกรรมการสอนที่ครูสุขศึกษาใช้มากคือ การบรรยาย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ครูไม่มีเวลาเพียงพอที่จะเตรียมการสอนด้วยวิธีการอื่น ๆ เช่น การอภิปราย การใช้ทักษะกระบวนการ ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่ครูต้องใช้เวลามากในการเตรียมการสอน และจากการวิจัยครั้งนี้พบว่า ครูต้องสอนวิชาสุขศึกษาทั้งในโครงการ สพพ. และในการสอนปกติ และครูยังมีหน้าที่อื่น ๆ ที่ต้องรับผิดชอบจากเหตุผลดังกล่าวจึงอาจเป็นสาเหตุให้ครูใช้การบรรยายมากกว่าวิธีอื่น

4. ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการ

จากผลการวิจัยพบว่า สื่อการเรียนการสอนในโครงการ สพพ. ไม่แตกต่างจากสื่อในการเรียนปกติ ซึ่งตามแนวทางการดำเนินงานในการจัดการเรียนการสอนในโครงการ สพพ. ครูต้องมีการพัฒนารูปแบบการใช้สื่อที่เหมาะสม ดังที่ศรีประภา สร้อยพาน (2536) ให้ความเห็นไว้ว่า

ในการจัดการเรียนการสอน ครูต้องพิจารณาหารูปแบบและวิธีการการเรียนการสอน ใช้เทคนิคการสอนที่เหมาะสมกับระดับสติปัญญา ความสามารถ และความต้องการของผู้เรียน วางแผนการสอนโดยจัดทำแนวการสอน แผนการสอน จัดหา จัดทำสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนสำหรับนักเรียนได้ศึกษาค้นคว้า ฝึกปฏิบัติเพิ่มเติมด้วยตนเอง

ดังนั้นการใช้สื่อการสอนที่ไม่พัฒนาแตกต่างไปจากสื่อเดิม ๆ ย่อมมีผลต่อคุณภาพการเรียนการสอน ครูจึงควรจะมีการพัฒนาปรับปรุงแก้ไขในเรื่องของการใช้สื่อ แต่การที่ครูใช้สื่อที่ไม่แตกต่างจากการสอนปกติ อาจเนื่องมาจากครูมีเวลาไม่เพียงพอและขาดความรู้ในการผลิตสื่อเฉพาะที่มีคุณภาพเหมาะสมที่จะใช้ในโครงการ สพพ. ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อนันต์ ธีวรวัชรกิจ (2537) ที่พบว่าการผลิตสื่อการเรียนการสอนที่ใช้เฉพาะในโครงการ สพพ. มีปัญหาการบริการเอกสารให้ครู อาจารย์ เพื่อศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองยังไม่เพียงพอ

และผลการวิจัยยังพบว่า ปัญหาด้านการใช้สื่อและแหล่งวิทยาการ โดยส่วนรวม

มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับมากคือ ครูไม่มีเวลาไปติดต่อแหล่งวิทยาการ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ครูอาจมีงานสอนและงานอื่น ๆ มาก ทำให้ไม่มีเวลาเพียงพอ และจากการวิจัยครั้งนี้พบว่า ครูส่วนใหญ่มีคาบการสอน 16-20 คาบต่อสัปดาห์ นอกจากนี้ยังต้องมีงานอื่น ๆ ที่ต้องรับผิดชอบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตนาพร ทองเขียว (2534) ที่พบว่า นอกจากภาระหน้าที่ด้านการสอนแล้ว ยังพบว่า กระทบต่าง ๆ มักใช้โรงเรียนซึ่งเป็นสถาบันในชุมชนเป็นศูนย์กลางในการดำเนินงานโครงการต่าง ๆ ทำให้ครูมีงานที่ต้องรับผิดชอบมาก อาจมีผลให้การปฏิบัติงานของครูเป็นไปไม่เต็มเท่าที่ควร และการออกไปติดต่อแหล่งวิทยาการส่วนใหญ่ต้องใช้เวลาค่อนข้างมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วรลักษณ์ รัตติกาลชลากร (2525) และเชาวฤทธิ์ จงเกษกรณ์ (2529) ที่พบว่า การออกไปใช้แหล่งความรู้ในชุมชนเป็นปัญหามากเนื่องจากมีเวลาจำกัด

5. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

จากผลการวิจัยพบว่า การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนในโครงการ สพพ. ไม่แตกต่างจากในการเรียนปกติ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ครูขาดคู่มือ โดยเฉพาะสำหรับการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนในโครงการ สพพ. จึงยังคงใช้การวัดและประเมินผลในรูปแบบเดิม ซึ่งตามแนวทางการดำเนินงานของการเรียนการสอนในโครงการ สพพ. ครูต้องมีการพัฒนารูปแบบการวัดและประเมินผลที่เหมาะสมกับการเรียนการสอน และผลจากงานวิจัยพบว่าปัญหา ด้านการวัดและประเมินผลโดยส่วนรวม เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับมากคือ ขาดคู่มือเพื่อใช้เป็นแนวทางในการวัดและประเมินผล สำหรับวิชาสุขศึกษาในโครงการ สพพ. อาจเนื่องมาจาก ยังไม่มีการจัดทำคู่มือการวัดและประเมินผลสำหรับวิชาสุขศึกษาในโครงการ สพพ. และผลการวิจัยพบว่า ในการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ส่วนใหญ่ครูใช้ข้อสอบที่สร้างขึ้นโดยเฉพาะสำหรับโครงการ สพพ. ดังนั้นครูอาจต้องการได้แนวทางการการวัดและประเมินผลที่ชัดเจน ด้วยเหตุผลดังกล่าว การขาดคู่มือเพื่อใช้เป็นแนวทางในการวัดและประเมินผล สำหรับวิชาสุขศึกษาในโครงการ สพพ. จึงมีปัญหาในระดับมากสำหรับครูสุขศึกษา

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. ควรมีการจัดประชุมครูผู้เกี่ยวข้อง ในการจัดการเรียนการสอนในโครงการ สพพ. เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ครูส่วนใหญ่ยังไม่เคยเข้าร่วมประชุมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรจึงทำให้ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ หลักสูตรและจุดมุ่งหมายที่แท้จริงของโครงการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนการสอนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. ควรมีการจัดอบรมให้กับครูผู้ศึกษาในเรื่อง การจัดการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษา ในโครงการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนการสอนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ครูมีปัญหาอยู่ในระดับมากในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาในโครงการ สพพ.
3. ควรมีการบรรจุครูที่มีวุฒิสุขศึกษาเพิ่ม เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ครูส่วนใหญ่ที่สอนวิชาสุขศึกษาไม่มีวุฒิสุขศึกษา
4. ควรมีการจัดหลักสูตรวิชาสุขศึกษาโดยเฉพาะ สำหรับใช้ในโครงการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนการสอนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ปัญหาในหลาย ๆ ด้านมีผลสืบเนื่องมาจากการนำหลักสูตรปกติซึ่งใช้เวลาเรียน 3 ปีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่ใช้เวลาเรียนเพียง 2 ปี เช่น วิชาสุขศึกษามี 6 รายวิชา ในการสอนปกติมี 6 ภาคการศึกษาจึงจัดสอนภาคละ 1 รายวิชา แต่ในการสอนในโครงการ สพพ. มี 4 ภาคการศึกษาแต่ต้องสอน 6 รายวิชาเท่าเดิม จึงทำให้มีปัญหาในการจัดเนื้อหาวิชาตลอดจนการวัดและประเมินผล ซึ่งถ้าเป็นหลักสูตร โดยเฉพาะที่มีการกำหนดให้วิชาสุขศึกษา มี 4 รายวิชาจะทำให้สามารถจัดสอนได้ภาคละ 1 รายวิชา ซึ่งจะเป็นการลดปัญหาการจัดการเรียนการสอนในหลาย ๆ ด้าน
5. ควรจัดคาบการสอนให้ครูผู้ศึกษาน้อยลง เพื่อให้ครูมีเวลาเตรียมการสอนมากขึ้น เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ครูมีคาบการสอน 16 - 20 คาบต่อสัปดาห์ และทำหน้าที่ดูแลห้องพยาบาล ทำให้ครูต้องใช้การสอนแบบบรรยายไม่มีเวลาให้นักเรียนฝึกทักษะด้านการปฏิบัติ

6. ควรจัดให้มีการนิเทศภายในเรื่องการวัดและประเมินผล และจัดทำคู่มือในการวัดและประเมินผล เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ครูขาดคู่มือในการวัดและประเมินผลเป็นปัญหาระดับมากสำหรับครู

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับ รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาของครู ที่ให้นักเรียนไปศึกษาด้วยตนเองในโครงการ สพพ. เพื่อนำมาปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับ ปัญหาการเรียนการสอนในโครงการ สพพ. การรับรู้ของนักเรียน เพื่อให้ได้ข้อมูลไปใช้ประกอบการปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาเพิ่มขึ้น
3. ควรมีการติดตามผลการเรียนการสอนสุขศึกษาของนักเรียนในโครงการ สพพ. ว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากน้อยเพียงใด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย